

HIMALAYAN CARE HANDS

EEN BEWOGEN JAAR

JAARVERSLAG 2015

Inhoud

1.Voorwoord: waarin een kleine stichting groot kan zijn

2.Organisatie

3.Projecten 2015

3.1. Aardbevingsdossier

3.2. Toename patiënten rechtvaardigt bouw eerste verdieping HCH ziekenhuis

3.3: Bal Bikash school in nieuw jasje

3.4. Chaula Narayan school in Thali

3.5. Projecten in samenwerking met Award NL

4.Voorlichting

5.Beleid 2015 - 2016

6.Financiële verantwoording 2015

Colofon

Heideveldweg 13a

0031-657598866

www.himalayancarehands.nl

info@himalayancarehands.nl

Rabobank 1382.57.698

KvK-nummer 53018591

I. Voorwoord: waarin een kleine stichting groot kan zijn

Namaste! 2015 is in alle opzichten een dramatisch jaar geweest voor Nepal. Op 25 april werd het land opgeschrikt door een aardbeving van 7,8 op de schaal van Richter met een grote naschok op 12 mei. Bijna 8.000 mensen verloren daarbij het leven, 21.000 mensen raakten gewond en het aantal daklozen loopt in de honderduizenden. Complete dorpen op het platteland verdwenen van de kaart en de verwoestingen aan de monumenten en toeristische infrastructuur hebben ertoe geleid dat reizigers massaal wegbleven: de belangrijkste bron van inkomsten. Ik sprak een docent van onze school in het plaatsje Alapot die de ramp als volgt verwoorde: "Nepal is 50 jaar terug in de tijd geworpen".

Wonder boven wonder zijn onze projecten en belangrijker nog de mensen die we kennen, ongedeerd gebleven. Het ziekenhuis in Mainapokhari heeft slechts lichte schade ondervonden, de scholen die we ondersteunen hadden vrij op die bewuste zaterdag. De gebouwen zijn bestand gebleken tegen de bevingen. Maar achter dit goede nieuws gaat veel verdriet schuil. Verhalen van overleden ouders, kinderen, van mensen die naast familieleden letterlijk alles zijn kwijtgeraakt. Mensen die enkel nog de kleding bezitten die ze op die 25^e april hebben aangetrokken. Internationaal zijn er grote hulpacties opgezet, maar die hebben lang niet dat effect gesorteerd als gehoopt. De deelnemende landen en organisaties bleken nauwelijks in staat de logistieke problemen op te lossen in het Himalaya land voor de distributie van hulpgoederen. Zo bleven duizenden mensen in de bergen en op het platteland verstoken van de (beloofde) hulp.

Op 13 mei, een dag na de tweede aardbeving, arriveerden twee bestuursleden van onze stichting in Nepal om ook hulp te bieden. Een eerdere noodoproep, daags na de aardbeving, bracht meer dan €16.000 op en met dat geld zijn tenten, voedselpakketten, dekens en bouwmaterialen gekocht in Kathmandu. Met kleine vrachtwagens zijn we de bergen in, naar de zwaar getroffen plaatsen Nuwakot en Rammecchap getrokken. Samen met tientallen vrijwilligers zijn 60 noodonderkomens gebouwd van bamboepalen en golfplaten, is bijna 300 gezinnen een overlevingspakket uitgereikt om het naderende regenseizoen het hoofd te kunnen bieden. Later dat jaar volgden verdere hulpacties met kleding en opnieuw voedselpakketten. Al met al een emotionele ervaring die ons maar al te goed heeft doen beseffen dat het land (nog steeds) dringend hulp nodig heeft en dat we daarin wel degelijk een rol van betekenis kunnen spelen. Waarin een kleine stichting groot kan zijn.

Maar de ramp heeft een nog veel belangrijkere les geleerd, uitstekend verwoord in het verhaal van een oude vrouw die de aardbeving van 80 jaar geleden heeft meegemaakt. In haar, volledig in as gelegde dorp, trof ze alle bewoners aan, verdrietig, zittend op het puin en voor zich uit starend. "Waarom ze daar nu zo zaten", vroeg ze aan hen. "Het is zinloos. Alles is kapot", zei iemand. "Klopt", zei de oude dame, "destijds hebben we een maand op het veld geslapen, onder de sterrenhemel, soms in de regen. We hebben ook om onze dierbaren gerouwd, maar onze huizen herbouwd, onze scholen, onze markten en opnieuw wegen aangelegd. En we kunnen het weer." Het was precies dat deze mensen nodig hadden, die ervaring van die oude dame die het al eerder meegemaakt had. Ook toen lagen de tempels en pagodes om, ook toen is de toren van Dahara ingestort. Het is de bewonderingswaardige veerkracht van een bevolking die blootstaat aan de grilligheden van de natuur in Nepal. Van overstromingen, landverschuivingen en aardbevingen. Gewend maar bovenal vastberaden om vanuit niets weer op te staan. Als stichting gaan we met respect door op de ingeslagen weg.

Doel

Stichting Himalayan Care Hands is in 2011 opgericht met als doel het aanbieden van geïntegreerde zorg en onderwijsprojecten voor kansarme Nepalezen. Nepal behoort tot de zogeheten OESO-DAC ontwikkelingslanden waar een aanzienlijk deel van de bevolking onder de internationale armoedegrens leeft

(minder dan USD 1,25 per dag te besteden). Vooral op het platteland en afgelegen bergdorpen is onvoldoende beschikking over primaire levensbehoeften en nauwelijks toegang tot onderwijs en gezondheidszorg.

De Stichting HCH werkt samen met haar lokale partners, zoals haar zusterstichting Himalayan Care Hands Nepal NGO, de Himali Health Cooperative Society, Lions Club Nepal Himalaya in Kathmandu en het Ministry of Federal Affairs and Local Development. Het voordeel van die samenwerking is een direct aanspreekpunt voor een efficiënte en betrouwbare realisatie van de gestelde doelen.

Visie

Samen leren en co-creatie typeert de aanpak van de stichting. Gezamenlijke kennisuitwisseling en projectontwikkeling leiden tot empowerment. Onze projecten richten zich vooral op onderwijs gezondheidszorg in een participatiemodel met direct betrokkenen. Dat wil zeggen dat we in directe communicatie staan en samenwerken met de lokale gemeenschappen en projecten na realisatie overdragen.

Werkwijze

Wij hechten aan de Millennium doelstellingen van sociale rechtvaardigheid, gelijkheid, welvaart en ontwikkeling te bereiken. Wij dragen dit ook uit in onze projecten en werken waar mogelijk samen met andere, aanverwante organisaties. Een goed voorbeeld blijft onze samenwerking met stichting Dhampus in Nijmegen. Hierin zijn tandartsen actief die naast onze kliniek in Mainapokhari, afgelegen plaatsen bezoeken met hun 'dental camps'. Zo bieden zij bij onze scholen in Alapot ter plaatse tandheelkundige hulp en investeren in materieel om de lokale healthposts te ondersteunen. Verder bieden wij als vrijwilligersorganisatie we stage- en werkplekken aan studenten en vrijwilligers, zodat we beschikken over een solide platform voor uitwisseling en overdracht van kennis en vaardigheden. Zo is er o.a. een wetenschappelijk onderzoek uitgevoerd vanuit de Universiteit van Amsterdam naar de gezondheidsbeleving van de plattelandsbevolking en een stageopdracht vanuit de Hogeschool Zuyd verricht waarbij leraren zijn geholpen bij het herkennen van leerproblemen bij kinderen t.g.v. psychosociale problemen.

In dit jaarverslag kunt u lezen hoe Stichting HCH werkt, hoe de projecten in 2015 zijn verlopen en hoe wij hiervoor fondsen hebben geworven. De volledige financiële verantwoording vindt u achteraan in dit jaarverslag.

2015 is een jaar van ramspoed voor Nepal. Naast de aardbevingen en ontelbare naschokken is het land maanden geteisterd door een conflict met buurland India waarbij een boycot plaats heeft gevonden op essentiële levensbehoeften zoals brandstof en medicijnen.

Toch kijken we met tevredenheid en trots terug op het jaar waarin we meer dan ooit tevoren onze hulpbereidheid en vooral hulpvaardigheid hebben kunnen tonen. Naast de bestaande projecten zijn we gestart met het ondersteunen van enkele scholen die dringend hulp nodig hebben bij de wederopbouw. We hebben veel kleine, incidentele hulpprojecten uitgevoerd voor de daklozen ten gevolge van de aardbevingen. Het aantal patiënten in onze kliniek in Mainapokhari is fors toegenomen en de uitbreiding van de kliniek wordt in 2016 gerealiseerd.

Wij danken al onze vrijwilligers, donateurs, familie, vrienden en onze partners in Nepal voor de gulle en hartverwarmende bijdragen die wij in 2015 hebben ontvangen en voor de prettige wijze van samenwerking.

Bestuur van Stichting Himalayan Care Hands,

Linda Keijbets, Fer Teunen, Patrick Baaij, Wilfried Vander Meeren, Luc Reynders en Albert Kampermann, voorzitter

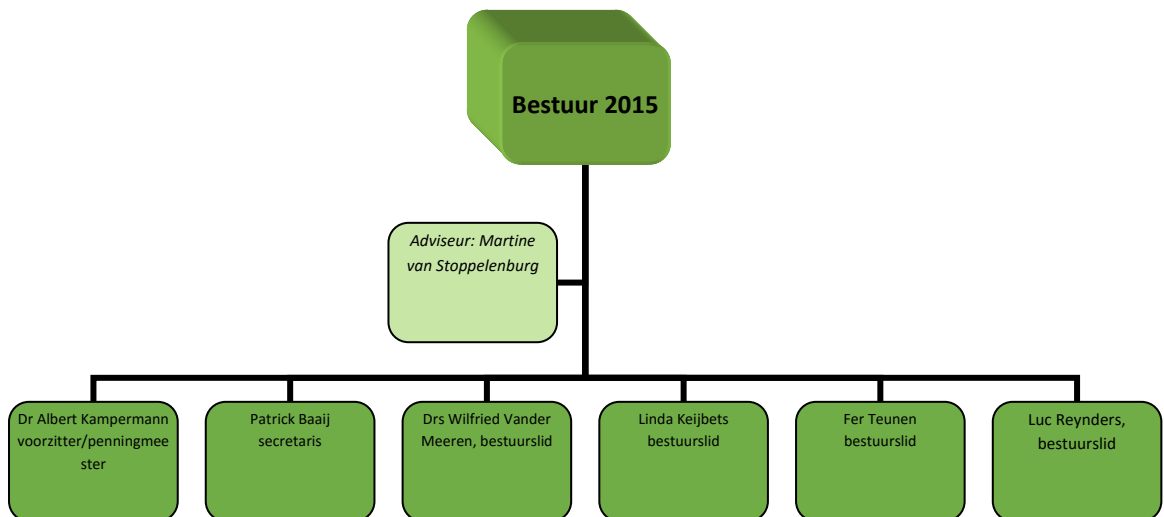

2. Organisatie

Ons kenmerk is een participatie-benadering waarbij lokaal wordt samengewerkt aan het definiëren van specifieke, realistische, meetbare acceptabele, resultaatgerichte en tijdgebonden projecten.

Onze missie is het verbeteren van de kwaliteit van het leven voor kinderen, volwassenen, mensen met een (te) grote afstand tot medische en onderwijsvoorzieningen. Met de metafoor van een helpende hand leggen we sterk de nadruk op onze aanpak van samenwerken met lokale gemeenschappen om onze doelstellingen van verbetering van de gezondheid, toegang tot onderwijs, sociale rechtvaardigheid, gelijkheid, welvaart en persoonlijke kansen door ontwikkeling.

Bestuur:

3. Projecten 2015

3.1. Aardbevingsdossier

Iedereen herinnert zich nog wel de beelden op TV, van de chaos, de ontredning en persoonlijke drama's na de verwoestende aardbevingen in Nepal. In dit jaarverslag besteden we extra aandacht aan de activiteiten die wij als stichting hebben kunnen ontplooiën om een bijdrage te leveren aan de hulp en het herstel in het land.

De eerste aardbeving, die optrad op de vrije zaterdag van 25 april 2015 had een kracht van 7,8. Veel huizen en gebouwen in Nepal zijn nog zonder betonbewapening gebouwd en stortten bij bevingen gemakkelijk in. Dit is de hoofdreden van het grote aantal slachtoffers. In de hoofdstad Kathmandu bleven door de moderne bouwwijze de meeste gebouwen staan, enkel de eeuwenoude monumenten begaven het. Op het platteland zijn veel mensen omgekomen doordat ze terechtkwamen onder ingestorte daken en muren van hun lemen, houten of zwak geconstrueerde huizen en ten gevolge van de vele aardverschuivingen na de bevingen. Een tweede aardbeving met een kracht van 7,4 op de schaal van Richter vond plaats op 12 mei 2015 waarbij het totaal aantal slachtoffers steeg naar 7.557 en meer dan 15.000 mensen gewond raakten. Er zijn 325 naschokken geweest met een kracht van 4 en hoger. Vooral deze naschokken hebben veel psychologische schade aangericht onder de bevolking. Bij iedere naschok vluchten de mensen weer bang de straat op.

De (eerste) hulp heeft zich gericht op reddingsacties om slachtoffers uit het puin te halen. Daarna zijn grote tekorten ontstaan aan voedsel, kleding en medicijnen. Veruit de grootste nood betrof tijdelijke huisvesting in tenten en andere geïmproviseerde onderkomens. Bij het schrijven van dit verslag is de schatting dat nog steeds tienduizenden mensen op het platteland en in de bergen in tentenkampen verblijven en (dringend) hulp nodig hebben voor kleding, dekens en een eigen onderkomen. Op grote schaal zijn scholen bezig met stressmanagement en traumaverwerking voor de kinderen en traumaverwerking. Hoewel de hulp goed op gang

is gekomen, blijft de bevolking in belangrijke mate verstoken van (overheids-)hulp. De infrastructuur buiten de grote steden is gehavend. Van de vele miljarden die wereldwijd zijn geschonken aan de regering, is nog maar een fractie uitgegeven. De reden is dat de vele kleine politieke groeperingen die deel uit maken van het kabinet het onderling niet eens kunnen worden over de bestedingen. Dat laat onverlet dat wij ons op kleinschalige, maar effectieve wijze blijven inzetten voor de slachtoffers van de aardbevingen. Ook in 2016.

Op 26 april, 1 dag na de aardbeving hebben we 'I for Nepal' gelanceerd, een financiële inzamelingsactie via Facebook die gelukkig vanaf het eerste moment kon rekenen op zeer betrokken donateurs uit Nederland, België, Duitsland en Engeland.

In de eerste plaats ging onze aandacht uit naar onze vrienden en kennissen in Nepal, maar vooral ook naar de in Nepal aanwezige stagiaires. Gelukkig was iedereen ongedeerd. De stagiaires zijn snel via de Belgische luchtmacht gerepatriëerd naar Nederland. Al snel werden we ook gebeld door de landelijke pers om te vertellen over Nepal en wat er gedaan kon worden aan de steeds verslechterende situatie in het land (<http://nos.nl/artikel/2032838-nepal-heeft-hoge-aibaarheidsfactor.html>). Hiermee konden we uit eerste hand vanuit Nepal kenbaar maken welke hulpgoederen het hardst nodig waren. Maar al snel moest ook stelling genomen worden tegen het debat rondom de grote hulpacties. *“Onze stichting heeft vanochtend aan de NOS laten weten dat ook wij terughoudend zijn met directe steun aan de regering en vooral beklemtonen dat lokale initiatieven, eventueel gesteund door stichtingen en verenigingen vanuit Nederland, effectiever zijn in het bieden van directe hulp. We zijn getuige van vele particuliere acties waarin voedsel- en hulpgoederen, soms met financiële steun van de overheid, naar afgelegen plaatsen worden vervoerd”*. Ook wij besloten eigen, lokaal gerichte programma's op te zetten en zelf uit te voeren i.p.v. directe steun aan grote initiatieven of de regering. Vooral omdat we kleinschalig opereren, maar wel met een netwerk ter plaatse waarmee directe hulp snel en effectief georganiseerd kon worden. Al snel ontstond onze slogan 'helpen is een werkwoord'.

Met de eerste donaties organiseerden we op 5 mei het eerste hulpkonvooi naar het ernstig getroffen Nuwakot, vlak bij het episch centrum, een aantal kleine bergdorpen waar 180 gezinnen een hulppakket werd uitgereikt met voedsel (rijst, kookolie, groenten) voor een maand en dekens.

Op 9 mei is het tweede hulpkonvooi naar andere dorpen in Nuwakot vertrokken waar 280 families op dezelfde manier geholpen werden aan de eerste levensbehoeften.

Op 12 mei is er opnieuw een zware aardbeving, nu met een kracht van 7,4 op de schaal van Richter nabij de Tibetaanse grens. Vooral de provincie Dolakha wordt zwaar getroffen. Ons ziekenhuis loopt gelukkig maar lichte schade op en kan meer dan honderden gewonden helpen. Al snel worden extra medicijnen en andere medische benodigdheden naar de kliniek gestuurd.

Op 13 mei vertrekken Wilfried Vander Meeren en Albert Kampermann van HCH naar Kathmandu om samen met onze collega's ter plekke een noodprogramma voor het eveneens noodlijdende Kathior te organiseren. We stellen een plan op om voor 60 gezinnen (soms met veel kinderen en grootouders) tijdelijke huisvesting te bouwen. Dat gebeurt met aluminium golfplaten voor de daken met zijkanten van bamboe vervaardigd kunnen worden. Het moet snel gebouwd kunnen worden omdat over enkele weken de regenperiode begint. In Kathmandu worden alle materialen ingekocht, een vrachtwagen gehuurd en een bus om de 25 vrijwilligers naar het moeilijk bereikbare Kathior te vervoeren om daar in 2 dagen de noodonderkomens te bouwen. Ook worden dekens en voedselpakketten ingeslagen. Alle indrukwekkende verslagen van deze hulpactie kunt u nalezen op de openbare pagina van <https://www.facebook.com/ivoornepal/> Een video impressie kunt u zien op <https://vimeo.com/131883027> .

Op 4 juni arriveert Luc Reynders van HCH bij onze kliniek in Mainapokhari met hulpgoederen uit België, waaronder talrijke medische materialen. Hij is getuige van de vele verwoestingen op het platteland en ziet hoe veel dorpen compleet van de kaart zijn geveegd en andere nog steeds moeilijk of niet bereikbaar zijn voor hulp van buitenaf. Het ziekenhuis heeft een goede functie gehad na de aardbevingen: veel slachtoffers konden terecht voor eerste hulp, ook in de talrijke tenten die provisorisch om het ziekenhuis als opvangplek zijn neergezet.

De hulp gaat door. Ook in 2016. Het accent komt te liggen op hulp bij de wederopbouw van scholen omdat nog steeds tienduizenden kinderen niet naar school kunnen gaan omdat de gebouwen niet meer staan. In 2016 is een container voorzien waarin tweedehands meubelen uit Belgische scholen verscheept worden naar Nepal.

3.2. Toename patiënten rechtvaardigt bouw eerste verdieping HCH ziekenhuis.

In het Dolakha district ten oosten van Nepal stelt de economische status van de mensen hen niet in staat om in geval van ziekte een ziekenhuis in Kathmandu te bezoeken. In noodgevallen hebben mensen al minstens NR 10.000 (€ 80,-) nodig voor een ambulancerit. Daar komen de kosten voor een doktersconsult, onderzoek en medicatie nog bij. Dit is voor hun onbetaalbaar. Daarom geven de meeste mensen uit de regio er de voorkeur aan om onbetrouwbare, onvoorspelbare en meestal traditionele geneeskundigen te bezoeken. In veel gevallen kunnen eenvoudige en goed te genezen ziektes of infecties hierdoor verergeren en zelfs tot de dood leiden. De sterftelijfers zijn dan ook relatief erg hoog.

foto 1 Health camps voor schoolgaande kinderen bij de kliniek, projecten die ook door HCH worden mede gefinancierd.

Himalayan Care Hands heeft in 2013 een kleine kliniek geopend in Mainapokhari. De kliniek, ter grootte van 252 m², is gelijkvloers gebouwd. Het heeft naast 11 bedden, een behandelkamer, een röntgenkamer, een laboratorium, een apotheek, een voorraadkamer, een receptie en rustruimtes. Er is een trap aangelegd naar een in de toekomst te bouwen eerste verdieping. De kliniek is verder voorzien van hoogwaardige medische apparatuur. Ook is er een röntgenkamer.

foto 2: bestuurslid Luc Reynders tijdens bezoek na de aardbevingen

foto 3: opzetten van noodd tenten voor de opvang van gewonden van de aardbevingen

De kliniek is na opening overgedragen aan de plaatselijke Himali Health Cooperative Society, een vereniging met meer dan 200 betalende leden. Het management van de kliniek bestaat op dit moment uit een medisch directeur, die tevens de dienstdoende arts is, een laborant, een radioloog en drie verpleegkundigen. Indien nodig, wordt er aanvullende expertise en capaciteit verleend door het Bir Hospital in Kathmandu, het grootste publieke ziekenhuis in Nepal. De meeste kosten worden gedekt vanuit patiëntbijdragen, waarbij het uitgangspunt is dat de zorg betaalbaar moet blijven en in bijzondere gevallen een beroep kan worden gedaan op het fonds van de vereniging.

Resultaat in het tweede jaar na opening

De kliniek functioneert momenteel op professioneel niveau als eerstelijns ziekenhuis en als Eerste Hulp post.

Het aantal patiënten is exponentieel gegroeid, van 300 per maand in 2013-2014 naar 520 eind 2015. 23 patiënten werden voor specialistische hulp doorverwezen naar andere ziekenhuizen. 8 mensen kwamen te overlijden ten gevolge van hun aandoening.

De inkomsten bedroegen in 2015: € 57.000 met aan de uitgavenkant € 73.000. Het huidige exploitatietekort wordt gedekt door de vereniging, waarvan het leden aantal nog steeds toeneemt.

foto 4: bestuurslid Linda Keijbets aanwezig bij de festiviteiten voor het tweejarig bestaan (oktober 2015)

foto 5: Projectbezoek Albert Kampermann aan de kliniek, maart 2015

Aardbevingen

De aardbevingen in 2015 hebben (gelukkig) nauwelijks schade aangericht aan het ziekenhuis in Mainapokhari. Dat laat onverlet dat er ook in deze provincie vele slachtoffers zijn gevallen. Ook de hoofdstad Charikot, op 1,5 uur afstand heeft veel schade opgelopen; het ziekenhuis aldaar is geheel verwoest en patiënten worden sinds april 2015 deels in onze kliniek behandeld. In ons ziekenhuis beperkt de schade zich tot een ingestort trappenhuis dat provisorisch was gebouwd om toegang te verschaffen naar het dak. Het ziekenhuis heeft na de aardbevingen gefungeerd als een eerste hulp post waar vooral botbreuken en hoofdletsels zijn behandeld. Om het grote aantal patiënten op te vangen zijn tenten voor het ziekenhuis opgezet.

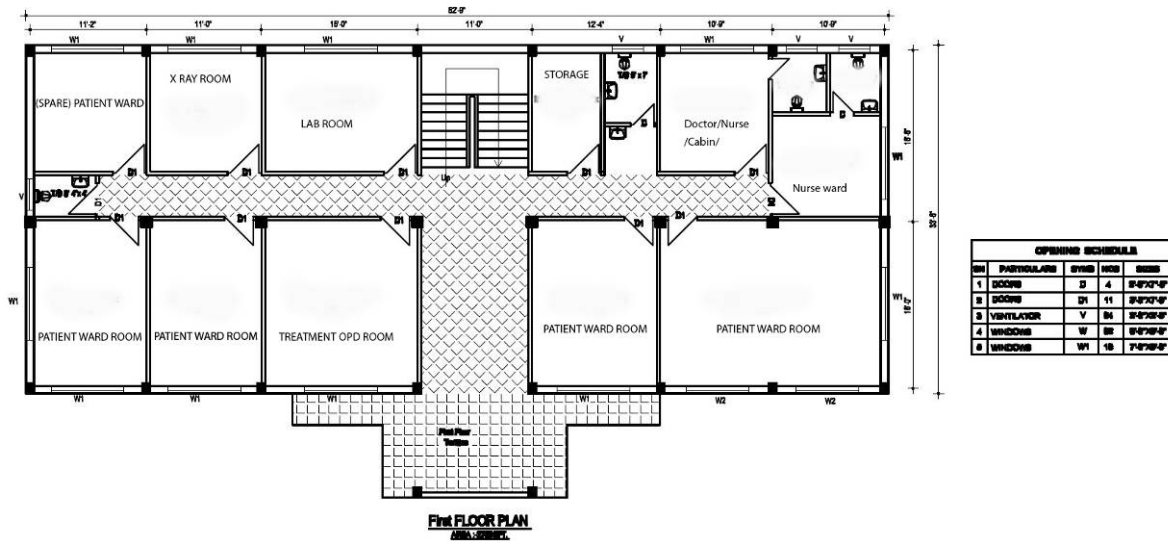
Gelukkig is niemand van de staf gewond geraakt en men heeft 24u per dag doorgewerkt om patiënten te kunnen helpen.

De stevige constructie van ons ziekenhuis bewijst dat het beter is om goed te investeren in een diepe fundering en gewapende betonkokers. Het gebouw heeft een aardbeving van 7,6 moeiteloos doorstaan!

Het ziekenhuis is het toonbeeld van het belang van veilig bouwen en professionele medische zorg. Het heeft al vele levens gered en zijn dienst bewezen na de verschrikkelijke ramp.

Groen licht voor bouw eerste etage en aanschaf ambulance

Eind 2014 heeft Wilde Ganzen onze uitbreidingsplannen goedgekeurd voor een eerste verdieping en de aanschaf van een ambulance. Daarvoor moest de stichting wel een eigen actieresultaat boeken van ruim € 32.300 waarna Wilde Ganzen het bedrag zou ophogen naar € 50.000. We kunnen met trots melden dat we op de valreep van 2015 erin geslaagd zijn dit te verwezenlijken zodat in 2016 de werkzaamheden kunnen beginnen. Het resterende deel van de benodigde budget wordt de vereniging bekostigd.

Een klein project maakt meer verschil dan u denkt!

De uitbreiding van het ziekenhuis zorgt niet alleen voor betere gezondheidszorg. Ook de lokale werkgelegenheid krijgt een flinke impuls. Zo worden mensen opgeleid om te assisteren bij medische handelingen en zijn er schoonmakers, bewakers en koks in dienst. Door de komst van het ziekenhuis openden er ook twee restaurants in de nabije omgeving. Dit laat zien dat een klein project op meerdere fronten een groot verschil kan maken.

WILDE GANZEN
KLEIN PROJECT GROOT VERSCHIL

De bouw in 2013

Wilde Ganzen wil samen met Stichting Himalayan Care Hands het benodigde bedrag van € 50.000 bijeenbrengen om het ziekenhuis uit te breiden en de ambulance aan te schaffen. U kunt uw bijdrage leveren via de bijgevoegde acceptgiro of met een overschrijving naar rekening NL53 INGB 00000 40000 van Wilde Ganzen te Hilversum, o.v.v. 'ziekenhuis Nepal'.

Wilde Ganzen bestrijdt armoede wereldwijd en ondersteunt jaarlijks honderden kleinschalige ontwikkelingsprojecten. We doen dat op onze eigen, unieke wijze: alle projecten worden opgezet door mensen ter plaatse, in samenwerking met bevlogen Nederlanders. Wilde Ganzen helpt met kennis, ervaring en financiële steun. Samen bereiken we zichtbare, blijvende resultaten en maken we een groot verschil.

Voor de bewoners is het ziekenhuis een uitkomst..

Het ziekenhuis in het district Dolakha in Nepal werd in 2013 gebouwd door de lokale bevolking en met steun van Wilde Ganzen. De mensen zijn erg blij met hun ziekenhuis. Voorheen moesten ze voor medische hulp erg ver lopen. Nu kunnen ze gelukkig in de buurt behandeld worden.

..maar door het succes is het nu te klein

Een eventuele meeropbrengst gebruiken we voor andere ontwikkelingsprojecten. Wilde Ganzen verwerkt uw gegevens conform de Wet bescherming persoonsgegevens.

Wilde Ganzen | Heuvellaan 36 | 1217 JN Hilversum |
t 035- 62 561 04 | service@wildeganzen.nl | www.wildeganzen.nl

Deze folder is een uitgave van Wilde Ganzen en verschijnt minstens 4 maal per jaar. Editie 2, april 2015

'From Philips with love'

In 2015 is bij de Philips Healthcare Academy een verzoek ingediend om hulp op het gebied van diagnostische apparatuur in de kliniek. Het ontbreekt met name aan een echoapparaat. Philips heeft dat verzoek ingewilligd en een Sonos 7500 gedoneerd. De Sonos 7500 is een zeer geavanceerd en populair 'Cardiovascular Ultrasound Imaging System' met vele diagnostische functies. De dokter en zijn medewerkers kunnen nu tijdig beslissen wat te doen na een betrouwbare diagnose: zelf uitvoeren van medische interventies of ervoor zorgen dat een patiënt wordt getransporteerd naar een gespecialiseerd ziekenhuis in Kathmandu.

Philips Healthcare in Best was bovendien bereid om te zorgen voor alle logistieke planning en verzending voor van de machine naar Mainapokhari. Hoewel de vlucht van Amsterdam naar de Indiase stad Kolkata vlot verliep, bemoeilijkten allerlei grensformaliteiten de transit naar Nepal. Pas na twee maanden werd de machine over land getransporteerd via Kathmandu naar Mainapokhari, waar hij begin 2016 is aangekomen en in gebruik is genomen. Philips India heeft via een lokale trainer uit Delhi ter plaatse hulp geboden bij het installeren van de machine en de medewerkers geïnstrueerd.

Himalayan Care Hands Holland wil haar diepste dank betuigen aan iedereen die heeft bijgedragen aan dit bijzondere project. Een speciaal woord van dank aan Otto Zerdoner, trainer / coach MR. bij Healthcare Academy in Best, dit project van begin tot eind mogelijk heeft gemaakt.

foto 6: training door de Philips instructeur ter plaatse aan de gedoneerde echo apparatuur

3.3: Bal Bikash school in nieuw jasje

In 2015 zijn we voortvarend doorgeshaan met het ondersteunen van ons project in Alapot, de Bal Bikash secondary school met 200 leerlingen, 30 kilometer ten noordoosten van Kathmandu. Deze zogeheten 'school voor de arme kinderen' is opgericht door de lokale 'village development community'. Nadat begin 2015 met HCH donaties de kapotte toiletten weer werkend zijn gemaakt en het schoolplein is vernieuwd, zijn nu ook het hoofdgebouw en de leslokalen geleverd met hulp van onder meer Award NL, een kerstactie van de Nederlandse stagiaires en vanuit het Vlinderfonds.

foto 7: Mieka Wienbröker legt de werking van klokken uit.

foto 8: Yanou Simons aan het knutselen met de allerkleinsten.

Dit jaar hebben we veel ondersteuning gehad van vrijwilligers. In de eerste plaats twee stagiaires van de opleiding Social Work bij de hogeschool Zuyd in Sittard. Ze hebben van begin februari tot eind April docenten geholpen bij het diagnosticeren van sociaal-emotionele problematieken en ook zelf les gegeven aan de kinderen. Helaas moesten zij na de aardbevingen hun stage voortijdig afbreken. In juli is de Award groep NL met zestien man aan de slag gegaan met verven van de lokalen en het verder helpen bij het vernieuwen van het onderwijs.

foto 9: Ook onze Britse vrijwilliger en HCH ambassadeur Faye Mills bezocht in November de Bal Bikash school met dozen vol gedoneerde Engelse schoolboeken.

3.4. Chaula Narayan school in Thali

De Chaula Narayan School is een schooltje ten oosten van Kathmandu in het stadje Thali. Het is een kleine (overheids) school met 40 kinderen, maar volledig vernield door de aardbeving. Nu verblijven ze in een tijdelijk onderkomen, dat nauwelijks een naam als school kan hebben. Geen glas in de ramen, geen deuren, een lemen vloer, geen pleisterwerk aan de gemetselde muren en een dak van golfplaten. Het grootste probleem is de armoede van deze kinderen (een paar van hen verloren hun ouders), waardoor ze zich niet eens een lunch op de school kunnen veroorloven. Dat laatste probleem wordt nu opgepakt door onze zusterorganisatie in Nepal, die uit eigen middelen een kok hebben aangesteld en voor zes maanden de lunches doneren voor de kinderen. Ook is er servies en keukengereedschap aangeschaft dankzij een ludieke actie van Heidi van de Broeck uit België.

Heidi en haar team van vrijwilligers hebben als hobby pottenbakken en speciaal voor de kerst 2015 bedachten zij theelichthouders te maken en te verkopen. De opbrengst is geheel ten goede gekomen aan de Chaula Narayan School. Er zijn maar liefst 500 exemplaren verkocht met een opbrengst van € 2.500. Hiervan zijn o.a. truien en keukenmaterialen gekocht!

De kinderen van de Chaula Narayan School lopen in leeftijden ver uiteen. De jongste is ongeveer 5 jaar en de oudste 16. Sommige zijn wezen nadat ze hun ouders hebben verloren bij de aardbevingen. Anderen hebben alleen een vader of moeder die te arm zijn om hun kinderen op te voeden, laat staan naar school te laten gaan. De leerkrachten zijn vrijwilligers, veelal vrouwen die zich het lot van de kinderen hebben aangetrokken. Er is geen geld, er zijn geen boeken, geen schoolborden. Het is bewonderingswaardig om te zien hoe de leerkrachten zonder middelen toch enthousiast les geven. Hoe ze met vingers de kinderen leren rekenen en hoe de kinderen gehecht zijn aan de leerkrachten. De school is een tweede thuis voor de kinderen waar ze overdags verblijven en te eten krijgen.

Himalayan Care Hands Nepal en Nederland hebben met het lokale 'community development' comité afgesproken de school te ondersteunen met een wederopbouw programma, bestaande uit het opknappen van het bestaande noodbouw, het voorzien in schooluniformen voor de kinderen, een voedselprogramma voor 6 maanden en het salaris van een plaatselijke kok, keuken- en onderwijsmaterialen. Ons bestuurslid Luc Reynders is er bovendien al in geslaagd een zeer groot aantal in zeer goede staat verkerende stoelen, banken, tafels en borden te bemachtigen via Belgische scholen. Er wordt een plan uitgewerkt om deze materialen in de zomer te vervoeren naar Nepal voor onder meer deze school.

3.5. Projecten in samenwerking met Award NL¹

3.5.1. Kavre dovenschool

Foto 1: International Youth Award Nederland voor de 3^e keer op projectbezoek. Engelse les en workshops.

Dit project is gestart in 2011 met de schenking van laptops, de aanleg van internet en het verzorgen van lessen Engels aan een dovenschool in Banepa (35 km van Kathmandu). De school, opgericht door de stichting Kumari in Nederland, herbergt ongeveer 80 dove kinderen, deels residentieel. Voor het gebruik van de laptops worden door ons trainingsmaterialen ontwikkeld om plaatselijke docenten te leren hoe de laptops binnen onderwijs kunnen worden benut. Met de aanleg van internet is een wereld ontsloten voor kinderen en docenten om met de buitenwereld te communiceren en nieuwe kennis te verzamelen waardoor het bestaande

¹ De Duke of Edinburgh's Award International Association is opgericht in 1988. Vandaag de dag is de Award actief in meer dan 140 landen wereldwijd. Wereldwijd worden projecten en initiatieven opgezet, gericht op jongeren die voorheen niet de mogelijkheid hadden zichzelf te ontwikkelen. Deelnemers beschrijven de Award als een geweldige manier om hun horizon te verbreden, in letterlijke en figuurlijke zin. Figuurlijk, omdat zij worden aangemoedigd dingen te ondernemen waar zij zonder de Award nooit aan zouden zijn begonnen (vrijwilligerswerk waar dan ook ter wereld, werken met kleine kinderen, bejaarden of zieken, etc.). Letterlijk, omdat het internationale karakter van het programma jongeren de kans biedt om in contact te komen met leeftijdsgenoten uit andere landen die dezelfde uitdaging zijn aangegaan en zich actief willen inzetten voor de wereld om hen heen. Op www.award.nl meer informatie. In 2012 is de eerste samenwerking opgezet tussen Award NL en Himalayan Care Hands welke al heeft geresulteerd in 3 werkvakanties van groepen jongeren uit Nederland en Engeland.

isolement is doorbroken. Leerkrachten en studenten beheersen de Engelse taal echter onvoldoende om optimaal te kunnen profiteren van de nieuwe digitale mogelijkheden.

HCH heeft samen met Award een unieke lesmethode opgezet waarbij het gebruik van 'Facebook' als uitgangspunt genomen is voor het vormgeven van de nieuwe lesboeken. Het stimuleert enerzijds het leren van de Engelse taal, anderzijds biedt het ook de mogelijkheid studenten te leren omgaan met en te wijzen op gevaren van social media. De Award groep geeft tijdens haar zomerreis 2015 opnieuw les gegeven aan de scholieren van de Kavre school. Ook zijn veel gezamenlijke sociale activiteiten verricht. Luc Reynders en Albert Kampermann van HCH waren eveneens aanwezig.

3.5.2. Opknappen van de Bal Bikash secondary school

Tijdens de werkvakantie in 2015 is door de groep geïnvesteerd in het opknappen van de Bal Bikash secondary school in Alapot. Deze school wordt wat oneerbiedig een school voor de allerarmsten genoemd omdat de kinderen veelal afkomstig uit de laagste 'kastes', een nog altijd bestaand discriminerend sociaal systeem in landen als India en Nepal waarbij de bevolking wordt ingedeeld in religieuze lagen, van laag naar hoog.

foto 10: De Award Nepal groep 2015 bij de Bal Bikash school in Alapot.

Kenmerkend is dat de laagste kastes nauwelijks kansen krijgen om zich te ontwikkelen (“wie voor een dubbeltje geboren is, wordt nooit een kwartje”). Gelukkig begint er stilaan het besef te komen van de onrechtvaardige werking die uitgaat van dit systeem en trekken de mensen zich het lot aan van de lagere kastes. Zo ook op deze school waar de leerkrachten hun uiterste best doen om bijna 300 kinderen de kans te bieden op onderwijs, ook al moeten ze dat

in veel gevallen uit persoonlijke middelen financieren.

De leerkrachten ontvangen een klein salaris, maar voor het gebruik en onderhouden van de gebouwen is geen geld van de overheid. Het gevolg is dat de lokalen en de sanitaire voorzieningen in bedroevende staat zijn. De

Nepal groep 2015 van Award Nederland heeft de uitdaging om de school te helpen aangenomen en de zestien deelnemers hebben de lokalen allemaal van een nieuwe laag verf voorzien, alsmede voorlichtings- en instructieborden gemaakt en opgehangen om aandacht te vestigen op het belang van o.a. persoonlijke hygiëne, het opruimen van afval. Ook hebben zij de school financieel ondersteund bij het aanleggen van een nieuw waterreservoir om de

toiletten weer gangbaar te maken. Het project werd afgesloten met een groots opgezet cultureel uitwisselingsprogramma met muziek en dans.

foto 11 Marieke Meelen (projectleider Award Nederland, midden, in gesprek met Indira Khatiwoda (HCH Nepal, links) en een van de leerkrachten.

foto 12 Een typisch klaslokaal in Bal Bikash

3.5.3. Donaties Award Himali Health Fund

Een bijzonder initiatief is het zogeheten Himali Health Care Fund waarin door Award NL jaarlijks een bedrag wordt ingezameld om voor kansarme mensen uit Mainapokhari gezondheidszorg mogelijk te maken. Dit fonds wordt beheerd door de Himali Health Cooperative Society die ook toeziet op het management van onze kliniek. Samen met Award NL en HCH wordt toegezien op de bestedingen. Ook in 2015 is weer ruimhartig gedoneerd aan dit fonds, bedragen die afkomstig zijn uit opbrengsten van allerhande ludieke inzamelingsacties in Nederland (zie ook financieel verslag).

Meer informatie over Award en het Nepal programma met onze stichting is hier te vinden: <https://www.facebook.com/groups/434511483299943/>

3.6.4 Tandheelkundige zorg met stichting Dhampus

Stichting Dhampus verleent kleinschalige tandheelkundige hulpverlening op plaatsen waar het hard nodig is. Snel, professioneel en kosteloos. Geen grote kampementen, maar kleine teams van experts die elk jaar vrijwillig gerichte tandheelkundige hulp verlenen samen met lokale werkers. Ze betalen zélf hun reis- en verblijfkosten, maar hebben o.a. veel medicamenten en tandheelkundig materiaal nodig welke in die gebieden niet verkrijgbaar zijn en dus meegenomen moeten worden. In 2013 heeft het eerste succesvolle 'dental camp' plaatsgevonden in Mainapokhari, gelegen in het Dolakha district op zo'n 8-10 uur rijden in oostelijke richting vanaf Kathmandu. Het merendeel van de behandelingen zijn extracties, al worden er ook kleine vullingen geplaatst. In 2014 vond het eveneens succesvolle vervolg plaats met bijna 500 patiënten in slechts enkele dagen. Duidelijk is dat

tandheeskundige hulp hard nodig is en gegeven de reeds aanwezige infrastructuur (onze kliniek) een potentiële plek om permanente voorziening in te richten. Daarvoor is al in 2014 begonnen met het opleiden van een van de aanwezige verpleegsters tot tandartsassistent en in 2015 is een tandartsstoel gedoneerd aan de kliniek. Het plan was bij de nieuwbouw van de kliniek een eigen tandartspraktijk in te richten.

Helaas komt het voornamelijk niet zover. Tijdens het projectbezoek in 2015 van *Eric Alkemade (tandarts)*, *Joost van Vlijmen (tandarts)*, *Noor Schröder (arts en preventievoorlichting)* bleken grote misverstanden met het lokale management van de kliniek over de invulling die wij met stichting Dhampus wilden geven aan de verzelfstandiging van de tandheeskundige faciliteiten. Dat heeft er helaas toe geleid dat het dental camp voortijdig is afgebroken en de tandartsen voor overleg naar Kathmandu zijn teruggereisd. Na uitvoerig overleg met HCH Nederland is besloten de samenwerking voort te zetten in onze projecten in Alapot. Intussen zijn hierover vruchtbare afspraken gemaakt met de lokale 'health post' die een tandheeskundige voorziening ontberen en graag een beroep doen op stichting Dhampus, die al een tandartsstoel hebben gedoneerd. Een extra woord van dank gaat uit naar mw Lambermont, weduwe van een tandarts die de praktijkmaterialen van haar overleden man heeft gedoneerd aan HCH. Die materialen worden in 2015 verscheept om ingezet te worden in Alapot.

4. Voorlichting

Op 27 juni organiseerde de stichting een open dag over Nepal. Naast onze verslagen over de projecten en de aardbevingen hebben we juist gefocust op de positieve aspecten van het land: zichtbaar maken over welke veerkracht de Nepalezen beschikken om ook deze ramp te boven te komen. Tegelijk is Nepal een prachtig mooi land, door haar adembenemend landschappen, van de Himalayas in het noorden tot de jungle in het zuiden, en kent een eeuwenoude Hindoeïstische cultuur, die alom aanwezig is. Ze maken dat Nepal een magische aantrekkingskracht heeft op de, jaarlijks duizenden toeristen. En juist toerisme is de belangrijkste bron van inkomsten. Maar als die massaal wegblijven, is de nasleep van de ramp nog vele malen groter dan nu. Met de open dag is ook hernieuwde aandacht gevraagd voor Nepal als vakantieoord. Op 28 juni zijn we aanwezig geweest bij het grote Nepal festival in het hartje van Valkenburg. De opbrengst van die dag, ruim €100.00 is bestemd voor hulp aan aardbevingsslachtoffers. Bij beide evenementen was ook onze Nepalese voorzitter aanwezig.

Speciaal voor de open dagen hebben we een gloednieuwe brochure ontworpen met boordevol wetenswaardigheden over Nepal, de projecten en de aardbevingen. Deze brochure is online te downloaden via de volgende link: <http://egenerations.nl/wordpress/wp-content/uploads/2015/08/HCH2015-1def2.pdf>

Ook hebben we weer verschillende videoreportages gemaakt die een goede indruk geven van de wederopbouw in het land:

Nepal movie times: <https://vimeo.com/134943378>

Documentaire met interviews met toeristen, vrijwilligers en Nepalezen over de (nasleep van de) ramp: <https://vimeo.com/150290369>

5. Beleid 2015 - 2016

De volgende onderwerpen zijn kenmerkend voor het beleid van Stichting Himalayan Care Hands:

1. De stichting heeft ten doel integrale onderwijs- en gezondheidszorgvoorzieningen te ontwikkelen (te creëren/toegankelijk te maken/te bevorderen) in vooral afgelegen landelijke gebieden in Nepal voor gemeenschappen die op dit moment verstoken blijven van deze basisvoorzieningen, en het verrichten van al wat met het vorenstaande verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn
2. De stichting dient het algemeen belang
3. De stichting heeft geen winstoogmerk
4. De stichting tracht haar doel onder meer te bereiken door:
 - het bouwen van kleinschalige basisvoorzieningen voor onderwijs en gezondheidszorg;
 - het ontwikkelen/leveren van materialen (bijv. laptops, schoolmaterialen, boeken, medische apparatuur);
 - het leveren van professionele ondersteuning (projectmanagement, onderwijs)
 - het voorlichten, coachen, ondersteunen van gemeenschappen bij het opzetten van preventieve en curatieve gezondheidszorgprogramma's; community programma's
 - uitwisselingsprogramma's tussen Nederlandse en Nepalese scholen, inclusief het vormgeven en organiseren van stage- en vrijwilligerswerk;
 - het acquireren van noodzakelijke financiële ondersteuning (donateurs, subsidies, 'in kind'-donaties).

De stichting kent vijf bestuursleden. Mw Linda Keijbets heeft eind 2015 om persoonlijke redenen haar bestuursfunctie neergelegd. Ze blijft wel betrokken bij HCH o.m. door het mede organiseren van open dagen. Daarnaast heeft de stichting een vrijwilligersorganisatie waarbij individuen of groepen met een medische of onderwijsachtergrond worden geplaatst in HCH projecten of aanverwante organisaties.

Voor 2016 staat op het programma de constructie van de eerste verdieping en de aanschaf van een ambulance voor de kliniek in Mainapokhari. Verder gaat de aandacht uit naar de wederopbouw van de basisschool in Thali (o.a. verscheping schoolmeubilair), de inrichting van een tandarstpraktijk in Alapot, een nieuwe activiteit ten behoeve van een groep blinde kinderen in Kathmandu en de reis in juli van 15 vrijwilligers naar Nepal die gaan meebouwen aan de school in Thali.

6. Financiële verantwoording 2015

	Credit		Debet
saldo 1-01-2015	€ 6.493,48		
Schoolproject Bal Bikash	€ 1.483,34	Rabobank kosten	€ 243,70
Opbrengsten markten, tassen e.a.	€ 1.215,44	Inkoop items KTM voor open dag	€ 571,94
Subsidies ziekenhuis	€ 27.500,00	Postzegels	€ 5,57
Donaties ziekenhuis	€ 3.125,00	Reiskosten	€ 88,70
Vrijwilligers	€ 1.860,00	Medical camps Mainapokhari	€ 2.010,00
Algemene, niet aan projecten toegeschreven donaties	€ 100,00	Himali health funds Award NL	€ 1.050,00
Opbrengst Vlinderboek	€ 70,00	Vrijwilligers	€ 1.860,00
Donaties Vlinderfonds	€ 2.167,00	Bureaunkosten BIS	€ 1.860,37
Donaties Aardbeving	€ 16.613,65	Projecten t.b.v. aardbevingshulp	€ 10.735,00
Opbrengst Open dag	€ 1.099,08	Tenten	€ 719,44
Donatie voor pleeghuis Rajesh Dahal	€ 724,00	Naar Vlinderfonds spaarrekening	€ 1.817,00
Donaties Award NL	€ 2.800,00	Folders en visitekaartjes	€ 356,83
Project Dhading/blindenschool	€ 1.650,00	Gemeenschapshuis, stands Valkenburg, broodjes en Posters	€ 393,11
Schoolproject Thali	€ 700,00	Rajesh Dahal pleeghuis	€ 738,25
		Himali Health Cooperative Society	€ 2.800,00
		Wilde Ganzen	€ 32.258,06
		Alapots school	€ 1.750,00
subtotaal	€ 67.600,99	subtotaal	€ 59.257,97
positief saldo 31-12-2015	€ 8.343,02		
positief saldo aardbeving in Nepal	€ 1.337,00		

Toelichting:

Bankkosten zijn door Rabobank Nederland in rekening gebracht voor online betalingsverkeer en transacties.

De eigen bijdrage/kosten van vrijwilligers betreft de reis- en verblijfskosten die naar Nepal worden overgemaakt en op de creditzijde als kosten vrijwilligers geboekt zijn. Een mogelijk positief resultaat ontstaat door vaste bedragen voor verblijfskosten aan vrijwilligers minus de werkelijk gemaakte kosten.

Vlinderfonds, opgericht in naam van Marina Kampermann t.b.v. vergoedingen voor zorg aan moeders en kinderen die dat zelf niet kunnen opbrengen.

Tot slot:

NOS Nieuws Sport Uitzendingen

TELEEKST AEX 92 km 15°

“ Nepalezen hebben grote veerkracht en veel improvisatietalent

— Albert Kampermann van Himalayan Care Hands

Albert Kampermann van [Himalayan Care Hands](#) heeft contact met medewerkers in het ziekenhuis dat zijn stichting in het oosten van Nepal heeft gebouwd. Het land geniet veel sympathie bij Nederlanders, zegt hij. "Nepal is een echte 'donor-darling', het heeft een hoge aaibaarheidsfactor."

Dat komt volgens Kampermann door de bevolking. "De cultuur is heel vriendelijk. Het is gewoon een heel prettig land om in te verblijven. Van mijn contacten in Nepal heb ik gehoord dat ons ziekenhuis nog overeind staat en dat het daar nu bijzonder druk is. Nepalezen beschikken over een enorme veerkracht en veel improvisatietalent. Het ontbreekt op dit moment vooral aan materialen en middelen."

Albert Kampermann

BEKIJK OOK

- Nederlands reddingsteam vindt nog niemand
- 'Mogelijk 10.000 doden in Nepal'
- Alle bergklimmers van hoogste delen Everest gered